

Mødet den 2. Juni 1910.

Fraværende: Olesen.

1. (J. Nr. 159—1910). Indstilling fra Skovudvalget angaaende **Udlejning af Bygningerne paa Ferdinandspladsen** til »Aarhus borgerlige Skydeselskab«.

F o r m a n d e n oplyste, at Skovudvalget egentlig havde tænkt sig, at Bygningerne paa Ferdinandspladsen skulde rives ned, men at der nu var kommet Forespørgsel fra Bestyrelsen for det borgerlige Skydeselskab, om dette kunde leje Bygningerne. Selskabet havde i Forvejen en Skydepavillon og en Skydemur staaende paa Pladsen, og Meningen var altsaa, at det ogsaa gerne vilde benytte de andre Bygninger paa Skydedagene. Skønt Byen naturligvis ikke fik nogen stor Indtægt ved Udlejningen, skulde Udvalget dog indstille, at man overlod Bygningerne til Selskabets Benyttelse, saaledes at der kun fandt Beværtning Sted for Selskabets Medlemmer og kun paa Skydedagene mod en aarlig Afgift for Benyttelsen af Arealet af 50 Kr., og mod at Selskabet paatog sig Bygningernes Vedligeholdelse samt Udredelsen af Skatter og Afgifter. Overenskomsten kunde fra Byens Side opsiges med 1 Maanedes Varsel til en 1. Maj.

Indstillingen vedtoges.

2. (J. Nr. 160—1910). Indstilling fra Skovudvalget angaaende **Betingelser for Bortleje af Marselisborg Markjorder.**

Formanden erindrede om, at den nuværende Forpagtning udløb den 1. November d. A., og meddelte, at Udvalget havde tænkt sig at udbyde Arealerne underhaanden i Henhold til de foreliggende Konditioner, der i alt væsentligt var i Overensstemmelse med Konditionerne for Udlejning af Byjorderne Nord for Aaen.

Rahr spurgte, om kun Byens Borgere kunde leje Parcellerne, eller om ogsaa udenbys havde Adgang dertil.

Jakob Jensen mente, at ogsaa udenbys Folk burde have Adgang til at leje Jorderne. Han oplyste, at en Del af Jorderne ogsaa kunde lejes ud til Gartnere, og at Udvalget vilde rette sig efter Havelejernes Ønsker saa godt det var muligt. Der vilde saaledes yderlig blive udlagt 15 Td. Land til Haver.

Indstillingen vedtoges.

3. (J. Nr. 158—1910). Den foreliggende Indstilling fra Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse om, at det tillades Komiteen for Anbringelse af et **Mindesmærke for Købmand Hans Broge** at opstille dette paa Tietgens Plads vedtoges.
4. (J. Nr. 154—1910). Indstilling fra Brolægningsudvalget om, at det tillades Sporvejsskabet at forlænge **Vigesporet i Bruunsgade** til Sct. Pauls Kirke paa følgende Vilkaar:
1. Alle de ved det første Sporanlæg gældende Betingelser for Skinner, Hjertestykker, Brolægning langs Sporet m. m. skal gælde for dette Arbejde.
 2. Langs Sct. Pauls Kirke brolægges Rabatten mellem Skinner og Kantsten i hele sin Bredde,

og der anbringes Langskifter langs Skinnerne i Pladsen foran Kirken.

3. Der anbringes de efter Brolægningsudvalgets Skøn fornødne Afvandingskasser efter dettes nærmere Anvisning.
4. Arbejdet udføres uden Udgift for Kommunen, og Selskabet er forpligtet til at omlægge de til Sporet stødende Vejarealer i saa stor Udstrækning, at Arealerne faar et efter Brolægningsudvalgets Skøn passende Profil.
5. Vedligeholdelsen af hele den ved Sporarbejdet opbrudte eller ændrede Vejstrækning maa af Selskabet vedligeholdes i 1 Aar, efter at det er foreløbig godkendt af Brolægningsudvalget.
6. Arbejdets Paabegyndelse anmeldes paa Stadsingeniørens Kontor.

S a m u e l s e n fandt disse smaa Udvidelser uheldige. Han mente, at der maatte kunne lægges Dobbeltspor hele Bruunsgade igennem, og at det i hvert Fald vilde være heldigere at forlænge Vigesporet ved Brammersgade ned til Stoppestedet ved Jægergaardsvej end at forlænge det op til Kirken.

M a g n u s N i e l s e n meddelte, at Udvalget stadig havde gjort opmærksom paa det uheldige ved de smaa Udvidelser, men at der fra Selskabet hver Gang blev gjort den Indvending, at Køretidene passede med Anlægene. Forøvrigt troede han ikke, man skulde ønske Dobbeltspor paa hele Strækningen foreløbig, da det vilde blive til stor Gene for de Grundejere, hvis Ejendomme laa paa den Side af Gaden, hvor det andet Spor skulde lægges.

S a m u e l s e n skulde gerne indrømme, at der kunde være meget i Hr. Magnus Nielsens Betragtning; men naar Selskabet paaberaabte sig, at

Køretiden passede med Anlægene, maatte han dog anse Beregningen i Fjor for urigtig, da Selskabet hurtigt maatte opgive Benyttelsen af det ny Vigespor ved Brammersgade.

F o r m a n d e n gjorde opmærksom paa, at den nu foreslaaede Udvidelse allerede var paatænkt i Fjor.

Indstillingen vedtoges.

5. (J. Nr. 22²—1910). Den foreliggende **Købekontrakt** angaaende en Byggegrund i Schleppegrelsgade med Murermester H. Hansen og Tømrmester C. Hansen godkendtes.
6. (J. Nr. 81—1910). Besværing fra Husejere i Brammersgade over **Ulempen fra Aarhus Oliefabriks Kuloplag**.

F o r m a n d e n ansaa Sagen for henhørende under Sundhedskommissionens Kompetence, saa der var næppe andet at gøre end at sende den til Sundhedskommissionen med Henstilling til denne om at gøre, hvad der kunde gøres for at afværge Ulempen. Forøvrigt var det tvivlsomt, om Sundhedsvedtægten hjemlede Kommissionen nogen Ret til at foretage noget i Sagen.

C h r i s t e n s e n forekom det, at der maatte kunne gøres noget, og at Politiet i hvert Fald kunde paabyde Fabrikken at holde Gaden ryddelig. Det var ikke godt at vide, naar Fabrikken vilde foretage noget virkelig rationelt for at forhindre Ulempen, men indtil den Tid kunde det ikke være for meget forlangt, at den skulde holde Porten lukket saa meget som muligt samt vande Kullene.

S a m u e l s e n mente, at Sundhedskommissionen savnede Kompetence tll at paabyde noget i denne Sag og derfor kun kunde gøre Henstilling til Fabrikken.

Det vedtoges at tilstille Sundhedskommissionen Besværingen med Henstilling om, at de paaklagede Ulemper saa vidt muligt søges afværget.

7. (J. Nr. 157—1910). Den forliggende Indstilling fra Skolekommission og Skoleudvalg om **Opslag af 4 Timelærerpladser** tiltraadtes.
8. (J. Nr. 121—1910). Ansøgning fra »**Aarhus Teater**« om Udbetaling af det for indeværende Regnskabsaar bevilgede Tilskud.

F o r m a n d e n oplæste Ansøgningen, hvoraf det dels fremgik, at Teateret ønskede de 5000 Kr. udbetalt nu og de 2000 Kr. i Løbet af Sommeren, og dels, at Repræsentantskabet kunde tiltræde følgende Vilkaar:

1. Teateret forpligter sig til at arrangere en Række, ikke under 8, billige Forestillinger, saaledes at Billetterne uddeles gennem Foreningerne. Udvalget forbeholdes Medbestemmelsesret ved Afgørelsen af, hvilke Stykker der skal opføres ved disse Forestillinger.
2. Teateret forpligter sig til at træffe en Ordning med sin Orkesterdirigent, saaledes at det øgede Teaterorkester kan bevares for Byens Musikliv og sikres Beskæftigelse gennem hele Aaret.
3. Kommunens Tilskud gælder kun for indeværende Finansaar. Forhandling om Fornyelse af Overenskomsten for det følgende Aar skal indledes fra Teaterets Side inden 1. Dec. 1910.

M o u s t e n havde fundet det naturligt, om det Udvalg, der administrerede de kommunale Anlæg, havde kommet med en Indstilling om hele denne Sag. Det vilde derfor være rigtigst at henvise Ansøgningen til dette Udvalg, saaledes at der kunde opsættes en ordentlig Overenskomst.

F o r m a n d e n syntes, at de anførte Punkter

indeholdt alt væsentligt, og at man ikke skulde gøre Sagen mere vidtløftig end nødvendigt.

L a u r s e n saa ingen Grund til at opstille ret mange Bestemmelser, da Overenskomsten kun skulde gælde for et Aar. De anførte Punkter indeholdt alt, hvad der var Aftale om, saa de kunde nok foreløbig være tilstrækkelige.

M o u s t e n gjorde opmærksom paa, at der i Overenskomsten intet stod om Billetpriserne, om hvilke Foreninger der skulde have Adgang til at faa Billetter, om hvem der skulde uddele disse, og om Musikken. Disse Forestillinger gav Teateret en gennemsnitlig Indtægt af godt 350 Kr., og de almindelige Forestillinger var budgetteret til 600 Kr., saa Kommunen kunde nøjes med at tilskyde 250 Kr. til hver billig Forestilling og for de opførte Penge, hvis disse alle skulde anvendes til Forestillingerne, faa 28 saadanne; men i Overenskomsten stod kun 8. Iøvrigt udviste Teateret ikke særlig stor Velvilje overfor Kommunen. Det havde saaledes i Aar ikke givet nogen gratis Forestilling for Skolebørnene, uagtet Repræsentantskabet havde besluttet dette, og Kommunen kunde dog i Henhold til sin Aktiekapital, 50000 Kr., forlange Rabatkuponer for 1250 Kr. aarlig.

M i k a e l J o h a n s e n var forbavset over, at Hr. Moustén, der var Medlem baade af Budgetudvalget og Teaterets Repræsentantskab og alt-saa maatte kende hele Sagen, nu vilde lægge Ordningen Hindringer i Vejen. Disse Forestillinger var til megen Glæde for mange Mennesker, og Teateret havde stedse strakt sig meget vidt, saa man kunde ikke sige, at det intet Hensyn tog til Kommunen. Han havde aldrig tænkt sig, at Kommunen skulde benytte sin Ret til at forlange Rabatkuponer.

M o u s t e n havde aldeles ikke til Hensigt at lægge Ordningen Hindringer i Vejen. Det, han var imod, var, at Sagen slet ikke havde været forelagt hverken Teaterets Repræsentantskab eller Budgetudvalget.

L a u r s e n hævdede, at Sagen var blevet forelagt for Budgetudvalget, da han som Formand for Forskønnelsesudvalget forhandlede med det om dette Udvalgs Budget. Han skulde indrømme, at Overenskomsten ikke var meget udførlig, men Manglerne kunde dog noget forklares, Billetpriserne var f. Eks. fastslaaet. Der kunde vel faas mange flere Forestillinger for de 7000 Kr., men Meningen var jo ogsaa, at disse Penge hovedsagelig skulde anvendes til at bevare det kommunale Orkester. Det væsentligste af det, der var bag Overenskomsten, var eller vilde blive afgjort i Løbet af Sommeren.

C h r i s t e n s e n ansaa det for heldigere at tilstille Foreningerne Rabatkuponer, der kunde benyttes til de almindelige Forestillinger. Det hed sig, at Pengene gik til billige Forestillinger for Arbejdere, medens de i Virkeligheden gik til at opretholde Orkesteret, saa det vilde sikkert være mest naturligt at betale Orkesteret for Sommeren og give Teateret et Tilskud til de billige Forestillinger.

F o r m a n d e n saa ganske vist intet til Hinder for at henvise Sagen til Udvalget, men syntes dog, at de Forudsætninger, der fremførtes, da Beløbet blev opført paa Budgettet, fandtes i Overenskomsten.

L a u r s e n kunde ikke se, at Udvalget havde mere at gøre med den Sag, da det vilde være ugørligt nu at faa oprettet en ny Overenskomst. Han skulde intet have imod, om man kunde finde en anden Ordning for Billetuddelingen, eller imod

at fordele Tilskudet paa en anden Maade, saaledes at en Del gik til Orkesteret og en Del til de billige Forestillinger, men han maatte bestemt hævde, at Udvalget intet Forsøg havde gjort paa at dølge noget.

S i m o n s e n fandt, at som Sagen forelaa, var der i Aar ikke andet at gøre end at imødekomme Teaterets Anmodning. Han havde i Budgetudvalget været ganske klar over, at disse Penge skulde udbetales paa det Grundlag, Overenskomsten indeholdt, og man vilde sætte saavel Teateret som Musikerne i en frygtelig Forlegenhed ved nu at trække sig tilbage. Om Ordningen var god, var noget andet.

J a k o b J e n s e n havde faaet den Opfattelse, at ingen havde noget imod Ordningen, men at nogle Medlemmer mente, at Udvalget var sluppet noget for let over sit Arbejde.

J a c o b s e n mente, at Byraadet var fuldstændig klar over Sagen, selv om Udvalget maaske var sluppet noget let over Arbejdet. Maaske kunde der nok findes en anden Ordning, men den nugældende var jo ogsaa kun en Prøve.

M o u s t e n hævdede, at de 7000 Kr. blev sat ind paa Budgettet under den bestemte Forudsætning, at de kun skulde udbetales efter en Overenskomst; men en saadan var ikke til Stede, saa Pengene var i Virkeligheden ikke bevilget.

L a u r s e n bemærkede, at hvis Byraadet ikke gik ind paa den foreliggende Ordning, vilde Teateret vende tilbage til det mindre Orkester. Forøvrigt maatte Teateret selv skyde til for at opretholde Orkesteret. Naar Udvalget ikke havde formet de forskellige Punkter mere udførligt, saa laa deri en Anerkendelse fra Udvalgets Side af, at Sagen endnu stod paa Forsøgsstadiet.

M a r i n u s P e t e r s e n erindrede tydeligt, at det, da Sagen blev behandlet i Budgetudvalget, blev omtalt, hvorledes Pengene skulde bruges, saa han havde været fuldt klar over Forholdet, da de 7000 Kr. blev opført paa Budgettet.

M o u s t e n ønskede gerne at vide, hvor Hr. Laursen havde det fra, at Teateret gav Tilskud til Orkesteret, da Direktøren i sidste Repræsentantskabsmøde havde udtalt, at Teateret tjente Penge ved Ordningen.

L a u r s e n oplyste, at Teateret maatte betale Musikdirektøren 4000 Kr. til Orkesteret.

Overenskomsten tiltraadtes.

